

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Ja, det ærede Medlem fik nu ud, at Sagen var Kompetencepørgsmaalet; men saa skulde de Herrer, som sendte Sagen til Ministeriet, nærmere have betegnet, hvad det var, de indsendte. De skulde have sagt, at det var paa Kompetencepørgsmaalet, at de vilde have Svar, i Stebet for at sige, at de vilde overlade Sagen til Ministeriets Afgørelse; thi ellers er det deres egen Skyld, om man misforstaar Sagen. Den ærede Forespørgger yttrede gjentagne Gange, at jeg havde sagt, at det fulgte af Reskriptet af 17de April 1739, at det var Stiftsøvrigheden, der kaldte. Dette har jeg ikke sagt, men derimod har jeg henvist til, at der er en Rancelliskrivelse og en kongelig Resolution fra Slutningen af det forrige Aarhundrede, der afgjøre enkelte Tilfælde, og som ved Siden deraf — hvad der saa ofte finder Steb — fremsætte en almindelig Betragtning, hvoraf det fremgaar, at Meningen dengang, — altsaa senere end 1739, — var den, at det var Stiftsøvrigheden, der maatte kalde. Naar det ærede Medlem frygtede for, at den sidste Nest af kommunal Selvstyre nu skulde gaa tilgrunde, saa vil jeg dog henstille til ham selv, om dette ikke skulde være en temmelig stor Overdrivelse. Spørgsmaalet om, hvem der skal vælge en underordnet Kirkebetjent i Nykjøbing, er dog virkelig ikke saa stort et Spørgsmaal, at man af dets Besvarelse i den ene eller den anden Retning kan vente nogen Fare for, at den sidste Nest af kommunal Selvstyre skal gaa tilgrunde. Om nu den valgte Mand er heldig tillet i Nykjøbing eller ikke, det maa jeg tilstaa, at jeg ikke har nogen Underretning om. San er efter Alt, hvad jeg siden har erfaret, en særdeles dygtig Mand, og hans Stilling vil derfor vistnok blive meget heldig. Naar den ærede Forespørgger yttrede Tvivl derom, henviende til Noget, som han dog ikke vilde indestaa for, saa skal jeg selvfølgelig ikke indlade mig derpaa, da det er rent lokale Hensyn, som derved komme i Betragtning.

Clausen: Jeg har altsaa misforstaaet den høitærede Minister, naar jeg har opfattet hans Udtalelser om Reskriptet af 17de April 1739 saaledes, at han mente, at det var Stiftsøvrigheden, der skulde kalde. Efter den Forklaring, som den høitærede Minister nu kom med, indrømmer jeg, at det er en Misforstaaelse af mig, og det er altsaa ikke i Genhold til dette Reskript, men af Hensyn til senere fremkomne Reskripter, at den høitærede Minister nu siger, at der ikke kan være Tale om, at det er Kirkeinspektionen, der har Kaldelsesretten, men derimod Stiftsøvrigheden. Derfor jeg har forstaaet den høitærede Minister rigtig, er altsaa hans Svar paa min Forespørgsel dette, at han i Betragtning af senere Reskripter og senere Besættelser ikke erkjender, at

Reskriptet af 17de April 1739 staar ved Magt. Ministeren har tydelig erklæret, at det er Stiftsøvrigheden, der kalder, og han har sagt, at denne Erklæring er han ikke kommen til ved Betragtning af Reskriptet af 1739 men derimod ved Betragtning af, hvad der er foregaaet efter den Tid, og den høitærede Minister erklærer altsaa, at for saa vidt som der i Reskriptet af 17de April 1739 ligger, at Kirkeinspektionen har Ret til at besætte Organistembedet i Kjøbstæderne, staar dette Reskript ikke længere ved Magt. Saaledes har jeg opfattet den høitærede Ministers Svar. — Hvad den sidste Del af Forespørgselen angaar, da er den høitærede Ministers Stilling overfor Spørgsmaalet i Almindelighed jo temmelig klar, og hans Stilling overfor dette specielle Tilfælde om Besættelsen af Organistembedet i Nykjøbing er ogsaa meget let forklarlig; men naar den høitærede Minister mener, at Besættelsen af et saadant underordnet Embede ikke vedrører den kommunale Selvstyrelse, da tror jeg netop, at det er gennem det Smaa, at man skal vække Interessen for den kommunale Selvstyrelse, og man skal ikke skyde det Smaa bort. Jeg tillod mig at bemærke, at Gud skal vide, at Kommunerne ikke have megen Indflydelse paa selve Kirkeinspektionens Sammensætning, idet de kun besætte een af Medlemspladserne, saa at det ganske vist kun er en meget lille Del af den kommunale Selvstyrelse, som afspeiler sig i Kirkeinspektionen; men selv denne lille Del, synes jeg dog ikke, at man saa fuldstændig skulde tilfidesætte og rent skyde bort. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at den ærede Ministers Stilling her var meget beslægget med den Stilling, vi havde Exempel paa ifjor med Hensyn til Besættelsen af et Skolelærerembede i Sjælland.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Maa jeg kun gjøre den Bemærkning, at jeg gjentagne Gange sagde i mit første Foredrag, at der ikke gaves nogen almindelig Regel for, hvorledes disse Embeder skulde besættes. Naar den ærede Forespørgger overveier dette, vil han se, at han i flere Punkter ikke har opfattet mine Udtalelser korrekt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

Der er, som de Herrer ville have set, omdelt Betænkning over Tilleggsbevillingsforslaget.endringsforslag til 2den Behandling af denne Sag indkaldes til Mandag Middag Kl. 1.

Den første Sag, der nu bliver at foretage, er anden Behandling af denne Sag, og umiddel-